

[Agerschou]

have er. Den anden mulighed er, at Venstre ikke aner, hvad de mener, når de siger fri børnehaver. Jeg tror, det er den sidste mulighed, der giver forklaringen.

Venstre bruger bare et begreb, der lyder positivt, men aner ikke, hvad de mener, når de siger det.

Jane Oksen (FP):

Her ser vi igen et typisk propagandaforslag fra Socialdemokratiet. Et gammeldags, helt traditionelt forslag uden spor af nytænkning og med en total mangel på realistisk forståelse for de store økonomiske problemer, som vi alle sammen erkender Danmark har i øjeblikket. I stedet for at foreslå 700-800 mio. kr. i øgede tilskud til institutionerne synes vi faktisk, tiden var inde til at begynde at forlange, at forældrene betalte 100 pct. af, hvad det koster at få deres børn passet.

Selvfølgelig kan et sådant forslag ikke stå alene, men vi må på en eller anden måde finde en løsning, der sikrer en økonomisk valgmulighed for pasning af børn. Den valgmulighed har forældrene ikke i dag. Jeg tror, at det snarere drejer sig om øgede fradragsmuligheder end øgede tilskud. Det vil i hvert tilfælde være en ordning, der vil være administrativt lettere end alle de tåbelige nuværende tilskudsordninger, som kun skaber øgede samspilsproblemer både for den ene og den anden af de grupper, vi prøver at hjælpe.

For en tid siden var jeg med i mit barnebarns børnehaven. Der hænger en plakat, der spørger: Har du talt med dit barn i dag? Her kunne man have lyst til at tilføje, at hvis ikke man har, var det måske, fordi barnet opholdt sig for meget på institutionen.

Så som jeg sagde før, må vi finde andre løsninger. Bare at forlange øgede tilskud, forlange billigere institutioner medfører kun et øget skattetryk, og tror vi virkelig, vi hjælper børnefamilierne på den måde? Hvad er det for andre svage grupper, der skal undgælde, kunne man også spørge. Fru Jytte Andersen talte om, at de ville hjælpe børnefamilier og ældre, men vi har jo også handicappede og masser af andre svage. Vi må søge at føre en politik, hvor vi hjælper alle de svage og ikke bare fokuserer på en enkelt gruppe, fordi vi tror, at der er stemmer i det. Jeg er slet ikke sikker på, at det efterhånden er de svageste, der stemmer på Socialdemokra-

tiet, og at det i virkeligheden er dem, de prøver at hjælpe.

Vi så for et års tid siden af en AIM-undersøgelse, at det var de bedre stillede, der brugte institutionerne. De brugte faktisk vuggestuerne fem gange så meget og børnehaverne tre gange så meget som de dårligst stillede. Så det er måske en af grundene til, at Socialdemokratiet forsøger at sætte grænserne op. Vi skal prøve at fordele de penge, vi har, og så nytter det altså ikke at sætte tilskuddene op.

I forbindelse med institutionerne bruger Socialdemokratiet også som argument, at en af grundene til, at børnefamilierne har så lidt til rådighed, er det stigende skattetryk. Det er fantastisk at høre, for hvem har været med til at få dette store skattetryk? Det har Socialdemokratiet, men det har den borgerlige regering sandelig også, da vi jo i dag kan prale af at have verdensrekord i skattetryk. Man beklager også, at taksterne er steget 10 pct. fra 1987 til 1988, men lønningerne er også steget, meget mere end vi egentlig har råd til. Desuden har vi ved Socialdemokratiets hjælp også fået en forhøjelse af dagpengene fra den 1. juli 1988 på 10 pct. Vi har fået en børneydelse på 5.200 her i 1988, så man glemmer ligesom at modregne de ting, der også er sket den anden vej.

Men kort sagt kan vi overhovedet ikke støtte forslaget, men efterlyser mere nytænkning på dette område.

Merethe Due Jensen (KRF):

Jeg vil starte med at gentage noget af det, som fru Kirsten Lee og Lizzie Lichtenberg tidligere nævnte, at på baggrund af de sidste dages dystre profetier om landets økonomiske situation, hvor bl.a. hr. Lyketoft ikke var sen til at meddele, at det blev nødvendigt med en meget stram økonomisk politik, som ikke ville levne mulighed for yderligere offentlige udgifter, er det underligt her i dag at være vidne til endnu et udgiftskrævende forslag fra Socialdemokratiet.

Jeg må sige det, som det er. Dette forslag er ikke alene økonomisk uansvarligt i den nuværende situation, det er også efter Kristeligt Folkepartis opfattelse i strid med en fornuftig familiepolitik. Vi mener ikke, at vi skal lette familiens økonomiske vilkår ved at sætte institutionspriserne ned. Vi bør i stedet for sørge for at hjælpe de virkelig svageste stillede, og vi foreslår en økonomisk ligestilling for familierne eller